

3339

3

MUSICALIA

40

PIEŚNI

Z TOWARZYSZENIEM FORTEPIANU

WINCENTEGO STUDZIŃSKIEGO.

Serya Pierwsza: Krakowiaki.

No.	Złp.	No.	Złp.
1. Tu mi słońce zeszło, tu w dziecięcia oku . . .	2	16. Ty zielona łąko, ty czubata góro	
2. Tu mi błysła miłość w czarnem Halki oku . . .	2½	17. Daremnie dziewczyno za piecem się kryjesz .	
3. Teraz jak skowronek, myśl w niebo wyrzucę .	2	18. Zakwitnęła wiosna aniołek aniołem	
4. Młody Krakowiaku, odwróć się na chwilę . . .	1½	19. Ale tu na ziemi, chociaż człowiek skacze . .	
5. Popatrz-no młodzieńcze, trzy pagórki śliczne	1½	20. Gwiazdeczki zaśniły, o aniele miły	
6. Na skalistym brzegu stary zamek siedzi . . .	1½	21. Wesoly szczęśliwy, Krakowiaczek ci ja! . . .	
7. Na Wawel, na Wawel, Krakowiaku śmiały . .	1½	22. Kukuleczka kuka, Zosia Jasia szuka	
8. Halko miła! tyś pobożna, jako Polki dawne .	2½	23. Tańczą goralczyki, chłopaki jak smyki . . .	
9. Patrz! maryacka wieża stoi, dla miasta straż- nica	2½	24. Innych mam wielkość, chwała, innych złoto ludzi	
10. Poleć pieśni z miasta, choć miasto nie nudzi .	2½	25. Wesoly ja parobeczek, zalecam się do dzie- weczek	
11. Posłuchaj młodzieńcze, posłuchaj Halino . . .		26. Przeszło lato, przeszło, słońce z nieba zeszło .	
12. Dawne to są czasy, lecz o nich pamięta . . .		27. Polatuj nad groby, piosenko żałoby	
13. Włóczki nasze zuchy, po Wiśle pływają . . .		28. Wczoraj mi się śniły krzyżyk i mogiły . . .	
14. Łódka moja, łódka! suwaj po głębinie . . .		29. O nad wszystkie kwiatki, ukochałam bratki .	
15. Łódka moja, łódka! o moja ty chato! . . .			

KRAKÓW,

Nakład i Własność Księgarni D. E. Friedleina.

N. D. 1—29. E. F.

3339

m mms.

3.

AKC. No. 837/48
C

3. Krakowiak.

Moderato dolente.

Słowa E. Wasilewskiego.

Głos.

Fortepian.

The musical score is written for voice and piano. It begins with a vocal line (Głos.) and a piano introduction (Fortepian.) in 3/4 time, marked 'Moderato dolente'. The piano introduction consists of six measures of chords. The vocal line enters in the second system with the lyrics 'Te - raz, jak sko - wro - nek, myśl w nie - bo wy - rzu - ce,'. The piano accompaniment continues with a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The score ends with a double bar line and repeat signs.

Te - raz, jak sko - wro - nek, myśl w nie - bo wy - rzu - ce,

A - le nie o to - bie już, Hal - ko! za - nu - - ce.. Hal - ko za - nu - ce.

A - le nie o to - bie już Hal - ko za -

nu - - ce.. Hal - ko za - nu - ce. Na rodzin-něj zie - mi co tyl - ko zo - ba - cze,

To o tém za - spié-wam, oj! czę - sto za - płacze. Oj! za - płacze czę - sto, bo tu leż nie

ma - ło, By nie uschły li - - ście, drzewo po-dle - wa - ło.. Oj! za-pła-czę czę - sto,

bo tu też nie ma - ło, By nie uschły li - ście, drzewo podle - wa-ło. By nie uschły

li - - ście, drze-wo po-dle wa-ło.

Fine.

Tempo giusto.

A prze_cież po_żół_ _ kły, błyszcą jak ze zło_ ta, I po świe_cie

ca_ _ łym wi_cher nie_mi mio_ta. Ach! po_ żał się Bo_ _ ze, niech w li_ste_czki

świe_ ze Sa_ mo_ tna drze_wi_ _ na kie_dy się u_ bie_rze! A prze_cież po_

żół_ kły, błyszcą jak ze zło_ ta, I po świe_cie ca_ _ łym wi_cher nie_mi

con dolore

mio - ta. Ach! po - żal się Bo - że, niech w li - steczki świe - że Sa - mo - tna drze - wi - na

kie - dy się u - bie - - rze! Ach! po - żal się Bo - - że, niech w li - ste - czki świe - że Sa -

mo - tna drze - wi - - na kie - dy się u - bie - rze.

Dal Segno al Fine.

